

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Θεμιστοκλέους 27, Αθήνα 106 77
ΤΕΥΧΟΣ 59 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2009 • 0.01 €

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ 61
Αρ. Αδείας
76
ΚΩΔ.: 2885



ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Ο Άγιος Παντελεήμονας Αχαρνών,
οι μετανάστες και το πρόβλημα

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Στο ίδιο έργο θεατές

ΟΝΔΟΥΡΑ

Η ΕΕΔΔΑ καταγγέλλει
το πραξικόπημα





ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΔΗΛΗΛΕΥΤΗΣ (ΕΕΔΔΑ)

Αριθμός Τεύχους 59
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2009
Τιμή 0.01 €

Εκδότης
Σωκράτης Λομβάρδος

Υπεύθυνη Ύλη
Ντέππου Κουλιούρη

Συντακτική Επιτροπή
Ντέππου Κουλιούρη
Σωκράτης Λομβάρδος
Μπάμπης Μελλισσός
Χάρης Χαλβατζόγλου

Γραφείο
Θεμιστοκλέους 27

Αθήνα 106 77

Τηλ.: 210 38.13.052

Fax: 210 38.31.603

E-mail: eedda@otenet.gr

www.eedda.gr

Σχεδιασμός & Παραγωγή Εντύπου

GOLEMA
graphic arts

Σόλωνος 120, 106 81 Αθήνα

Τηλ. 210 38.13.349-95, Fax: 210 38.13.395

e-mail: golema@otenet.gr

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με μια κατάπτυστη πράξη προσβολής της μνήμης εκατομμυρίων νεκρών, ακυρώνοντας την ιστορία, έβαλε στην ίδια μοίρα τις θανάσιμα εχθρικές ιδεολογίες του κομμουνισμού και του φασισμού. Το φως και το σκοτάδι, τη ζωή και το θάνατο.

Μετά την αποκατάσταση των ναζιστικών συμβόλων σε μια σειρά χώρες μέλη της ΕΕ, η τωρινή απόφαση ανάδειξε περίτρανα πως ο εχθρός, ο μόνος πραγματικός εχθρός που φοβάται ο καπιταλισμός, είναι το εργατικό κίνημα και η ιδεολογία του. Ο φασισμός δεν είναι παρά το δεκανίκι του καπιταλισμού σε στιγμές κρίσης του.

Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο της ΕΕ, της κατακρεούργησης των εργατικών κατακτήσεων, των δημοκρατικών ελευθεριών, της ανεργίας και του ρατσισμού.

Καμιά προσπάθεια, όμως, παραχάραξης της αλήθειας δε στάθηκε στα πόδια της. Η αλήθεια είναι πάντα ζωντανή και οι παραχαράξεις της, αργά ή γρήγορα, βρίσκουν τη θέση τους στα σκουπίδια της ιστορίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ	Στο ίδιο έργο θεατές	3
	Έκθεση του Ευρω-Μεσογειακού Δικτύου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα με θέμα: «Η αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη στρατιωτική επίθεση του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας»	5
	Πρόγραμμα Ύδρευσης στην Παλαιστίνη	5
	15 Μάη 1948 Νάκμπα!	6
	Πρόσκληση για μπριγάντα στην Παλαιστίνη	7
■ ΛΙΒΑΝΟΣ	Οι βουλευτικές εκλογές και ο νόμος του 1960	8
■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ	Ανακοίνωση της Ένωσης Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Κεφαλονιάς-Ιθάκης (ΕΛΜΕ-ΚΙ)	9
■ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ – ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ	Ο Άγιος Παντελεήμονας Αχαρνών, οι μετανάστες και το πρόβλημα	10
	Αλληλεγγύη στους οικονομικούς μετανάστες και τους πρόσφυγες	12
■ ΜΕΞΙΚΟ	«ΜΕΞΙΚΟ. Η επανάσταση και το σήμερα»	13
■ ΚΟΥΒΑ	Εκδήλωση αλληλεγγύης	15
	Παραμένει σε ισχύ η Κοινή Θέση	16
■ ΠΕΡΟΥ	Αιματηρή καταστολή ιθαγενών	17
■ ΟΝΔΟΥΡΑ	Καταγγελία για το πραξικόπημα	18
■ ΕΕΔΔΑ	Η συνεστίαση της ΕΕΔΔΑ	18
	Η ΕΕΔΔΑ στην πρωτομαγιάτικη απεργία	18

Παλαιστινιακό

Στο ίδιο έργο θεατές

της Άννας Μπαλλή

Δύο σημαντικές ομιλίες, που αφορούν τη Μέση Ανατολή, έγιναν αρχές Ιουνίου. Η πρώτη ομιλία έγινε από τον Αμερικανό πρόεδρο, Μπαράκ Ομπάμα, ο οποίος απευθύνθηκε από το πανεπιστήμιο του Καϊρου στο μουσουλμανικό κόσμο και η δεύτερη, λίγες μέρες αργότερα, στο πανεπιστήμιο Μπαρ Ιλάν από τον πρωθυπουργό του Ισραήλ, Μπενζαμίν Νετανιάχου και επρόκειτο για την πρώτη ομιλία του για την εξωτερική πολιτική, μετά τις εκλογές του Φεβρουαρίου.

Ο Μπαράκ Ομπάμα κατά την ομιλία του επιστράτευσε ό,τι μπορούσε: θεολογικές γνώσεις (που διαθέτουν οι Άραβες συμβουλοί του, φυσικά), μουσουλμανική καταγωγή, ευαισθησία για τα δεινά των Παλαιστινίων, διάθεση για αποκατάσταση του διαλόγου και των σχέσεων ΗΠΑ-μουσουλμανικού κόσμου, που κατά τη γνώμη του έχουν διαταραχθεί, όχι εξαιτίας της πολιτικής της Ουάσιγκτον, αλλά εξαιτίας του βίαιου εξτρεμισμού που εκμεταλλεύτηκε κάποιες εντάσεις στις σχέσεις Δύσης-Ισλάμ. Ο Αμερικανός πρόεδρος μίλησε για την αποφασιστικότητά του να πολεμήσει τους εξτρεμιστές που αποτελούν απειλή για όλους διότι, όπως είπε, οι



ΗΠΑ απορρίπτουν το ίδιο πράγμα που απορρίπτουν οι άνθρωποι όλων των θρησκειών, το φόνο αθώων ανδρών, γυναικών και παιδιών. (Αυτό το τελευταίο για τις ΗΠΑ χρειάζεται, αλήθεια, πολλή προσπάθεια για να το πιστέψει κάποιος).

Δυτικοί ηγέτες έσπευσαν να προβούν σε διθυραμβικά σχόλια μιλώντας για ιστορική ομιλία που προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία για την αναζωογόνηση της ειρηνευτικής διαδικασίας, αντίθετα ο μουσουλμανικός κόσμος, έχοντας ξανακούσει τα ίδια πράγματα πολλές φορές από τα χείλη των προκατόχων του Αμερικανού προ-

έδρου, ήταν επιφυλακτικός. Και δεν είχε άδικο.

Το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του ο Μπαράκ Ομπάμα το αφιέρωσε στο Παλαιστινιακό. Προσπαθώντας να δείξει άνθρωπος με ευαισθησίες, ο Μ. Ομπάμα, που στην πρόσφατη εισβολή του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας δεν βρήκε να πει ούτε μια λέξη, χαρακτήρισε ανυπόφορη την κατάσταση που βιώνει ο παλαιστινιακός λαός, λέγοντας ότι οι ΗΠΑ υποστηρίζουν τις νόμιμες φιλοδοξίες των Παλαιστινίων για ένα κράτος. Τόνισε ότι η λύση των δύο κρατών είναι ο μόνος τρόπος για να >>

τερματιστεί η ισραηλινόπαλαιστινιακή σύγκρουση, ζήτησε από το Ισραήλ να σταματήσει τους εποικισμούς και από τους Παλαιστίνιους να εγκαταλείψουν την τακτική της ένοπλης σύγκρουσης, ώστε να προχωρήσει ο διάλογος.

Όμορφα χιλιοεπιωμένα λόγια, αλλιά και εκ του πονηρού όταν χαρακτηρίζονται από αοριστία. Αντίθετα, οι δίκαιες φιλοδοξίες του παλαιστινιακού λαού, στις οποίες αναφέρθηκε ο Ομπάμα, είναι πολύ συγκεκριμένες, αποτυπώνονται σε όλα τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και συμπεκνώνονται στο αίτημα για ένα κράτος, ενιαίο, βιώσιμο, στα σύνορα του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ και δικαίωμα επιστροφής των προσφύγων.

Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός, πιεζόμενος να αποδεχτεί τη λύση των δύο κρατών, αποφάσισε να παίξει και αυτός, όπως και ο Αμερικανός πρόεδρος, με τις λέξεις. Θέλουν οι «σύμμαχοι» του να ακούσουν από τα χείλη του ότι δέχεται να δημιουργηθεί παλαιστινιακό κράτος; Ε, λοιπόν, θα το άκουγαν, όμως με όρους που στην ουσία θα ακύρωναν οποιαδήποτε προοπτική να συμβεί κάτι τέτοιο.

Έτσι, στην πρώτη του ομιλία για την εξωτερική πολιτική μετά τις εκλογές του Φεβρουαρίου ο Νετανιάχου είπε «Ναι» σε παλαιστινιακό κράτος, αλλιά αποστρατιωτικοποιημένο, και το Ισραήλ να ελέγχει τον εναέριο χώρο του. Το κράτος αυτό δεν θα έχει καμία σχέση με το Ιράν ή με τη Χεζμπολάχ του Λιβάνου, δηλαδή δεν θα μπορεί να αποφασίζει ελεύθερα τόσο για τις διασυνωριακές όσο και για τις διεθνείς σχέσεις του. Η Ιερουσαλήμ, είπε

ακόμη ο Νετανιάχου, θα παραμείνει η πρωτεύουσα του Ισραήλ, ενώ για το θέμα του εποικισμού των κατεχομένων ο πρωθυπουργός του Ισραήλ επέμεινε ότι θα συνεχιστεί κανονικά, παρά τη διεθνή κατακραυγή. Ανα-

γκαία, επίσης, προϋπόθεση τόνισε ότι είναι οι Παλαιστίνιοι να αναγνωρίσουν δημόσια και κατά τρόπο ειλικρινή ότι το Ισραήλ είναι η χώρα του εβραϊκού λαού και υπογράμμισε ότι οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες που εκδιώκονται από τα εδάφη τους εδώ και δεκαετίες δεν μπορούν να επιστρέψουν σε καμία περίπτωση και το πρόβλημά τους πρέπει να επιλυθεί εκτός των συνόρων του εβραϊκού κράτους.

Άμεση ήταν η αντίδραση της Παλαιστινιακής Αρχής που κατηγόρησε τον Νετανιάχου ότι τορπιλίζει όλες τις ειρηνευτικές πρωτοβουλίες στην περιοχή.

Ο στενός συνεργάτης του Παλαιστίνιου προέδρου, Γιάσερ Άμπεντ Ράμπο, είπε ότι ο Νετανιάχου μίλησε για παλαιστινιακό κράτος αφαιρώντας την υπόστασή του, αποκλείοντας το πάγωμα του εβραϊκού εποικισμού, και ζητώντας την αναγνώριση του εβραϊκού χαρακτήρα του Ισραήλ, θέλει οι Παλαιστίνιοι να αποτελέσουν μέρος του παγκόσμιου σιωνιστικού κινήματος. Θέλει, είπε, να επιβάλει μια λύση μη λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα των προσφύγων και θέτοντας ως όρο ότι η Ιερουσαλήμ δεν θα είναι η μελλοντική πρωτεύουσα του παλαιστινιακού κράτους και το κράτος αυτό δεν θα έχει καμιά μορφή κυριαρχίας. Χρησιμοποίησε τις λέξεις "παλαιστινιακό κράτος" αλλιά

στην ουσία θέλει ένα ισραηλινό προτεκτοράτο.

Η Χαμάς κατήγγειλε τον πρωθυπουργό του Ισραήλ για ρατσιστική και εξτρεμιστική ιδεολογία.

Ο Αμερικανός πρόεδρος,

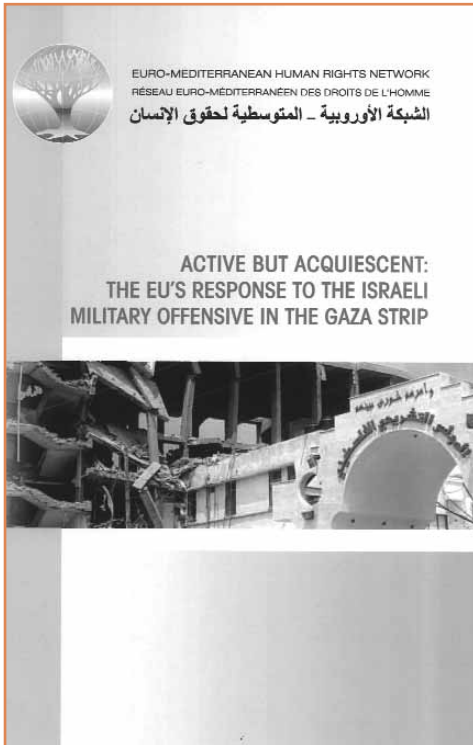
όμως δείχνει σίγουρος ότι θα γίνουν συνομιλίες και κάλεσε τα αραβικά κράτη να τις στηρίξουν. Χαιρέτισε την ομιλία Νετανιάχου ως «σημαντικό βήμα προς τα εμπρός» και δεν φάνηκε να ανησυχεί από τις αντιδράσεις των Παλαιστίνιων, τις οποίες χαρακτήρισε «αναμενόμενες». Για τους όρους που έθεσε ο Νετανιάχου είπε ότι «όντως υπάρχουν πολλά θέματα που πρέπει να διευθετηθούν και αυτή είναι η ουσία των διαπραγματεύσεων» και τόνισε ότι «αυτό που προέχει είναι να εξασφαλίσουμε την έναρξη εποικοδομητικού διαλόγου».

Είναι ολοφάνερο ότι ο Μπαράκ Ομπάμα ενδιαφέρεται να ξεκινήσουν συνομιλίες για το παλαιστινιακό, που δεν θα βασίζονται ούτε στα ψηφίσματα του ΟΗΕ ούτε στο γνωστό Σαουδαραβικό Σχέδιο που στηρίζουν οι αραβικές κυβερνήσεις. Σε μια τέτοια περίπτωση θα παρακολουθήσουμε το ίδιο σκηνικό που παρακολουθούμε χρόνια τώρα: μακροχρόνιες διαβουλεύσεις που συνήθως οδηγούν σε αδιέξοδο έχοντας καταγράψει νέες υποχωρήσεις από την παλαιστινιακή πλευρά, κατόπιν πιέσεων. Μάλιστα, αυτή τη φορά οι Παλαιστίνιοι κινδυνεύουν να χάσουν ακόμη περισσότερα, καθώς σε επίπεδο ηγεσίας η Φατάχ και η ισλαμιστική Χαμάς συνεχίζουν την αντιπαράθεση εξουσίας και περισσότερο από κάθε άλλη φορά γίνεται αντιληπτή η ανάγκη για ένα πραγματικά αντιιμπεριαλιστικό λαϊκό κίνημα, το μόνο που θα μπορούσε να δώσει με συνέπεια τη μάχη για τα δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού. ●



ΕΚΘΕΣΗ του Ευρω-Μεσογειακού Δικτύου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα με θέμα:

«Η αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη στρατιωτική επίθεση του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας»



Με αυτό τον τίτλο, το Ευρω-Μεσογειακό Δίκτυο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (EMHRN) παρουσίασε, σε συνέντευξη τύπου, στις 14 Μάρτ 2009 στις Βρυξέλλες, αναλυτική έκθεση για τις ισραηλινές στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Λωρίδα της Γάζας, την περίοδο από 27 Δεκέμβρη 2008 μέχρι 18 Γενάρη 2009.

Στην έκθεση αναλύεται τόσο η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στο Ισραήλ και τον παλαιστινιακό λαό όσο και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόστηκε αυτή η πολιτική. Και τα δύο κρίνονται ανεπαρκή, αναποτελεσματικά και μονομερή.

Η έκθεση τονίζει ότι, όλο το προηγούμενο διάστημα, οι πρωτοβουλίες που πήρε η ΕΕ ήταν λεκτικές καταδίκες για την ισραηλινή επιθετικότητα

και προτάσεις για μόνιμη παύση του πυρός, τερματισμό των παραβιάσεων των διεθνών κανόνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αποστολή αυξημένης ανθρωπιστικής βοήθειας, το άνοιγμα των περασμάτων στα σύνορα, τον τερματισμό του λαθρεμπορίου όπλων. Όμως, ούτε καν γι' αυτά κατάφερε να εισακουστεί ούτε, πολύ περισσότερο, θέλησε να ασκήσει οποιαδήποτε πίεση στο Ισραήλ. Αντίθετα, δήλωσε την πρόθεσή της να επιδιώξει αναβάθμιση των διμερών της σχέσεων με το Ισραήλ παρότι το καταδικάζει σαν υπόλογο για τις παραβιάσεις των διεθνών κανόνων δικαίου.

Η ΕΕΔΔΑ έστειλε στα ελληνικά ΜΜΕ τη μεταφρασμένη περίληψη της έκθεσης. Το κείμενο της έκθεσης στα αγγλικά είναι στη διάθεση οποιουδήποτε ενδιαφέρεται να το διαβάσει. ●

Πρόγραμμα Ύδρευσης στην Παλαιστίνη (ECHO/ME/BUD/2009/01005)

Συνεχίζεται το πρόγραμμα επείγουσας βοήθειας της ΕΕΔΔΑ στην περιοχή της Ναμπλούς, στη Δυτική Όχθη της Παλαιστίνης, που άρχισε το Μάρτη και θα ολοκληρωθεί τον ερχόμενο Σεπτέμβρη. Το πρόγραμμα προβλέπει την κατασκευή μιας μεγάλης δεξαμενής νερού στην κοινότητα Τελ όπως επίσης και σωληνώσεις έτσι ώστε οι 5000 κάτοικοι της συγκεκριμένης κοινότητας να αποκτήσουν εύκολη πρόσβαση σε πόσιμο νερό.

Το πρόγραμμα γίνεται σε συνεργασία με την οργάνωση Παλαιστινιακή Επιτροπή για τη Μέριμνα των Αγροτών (PARC) και χρηματοδοτείται από την ECHO με το ποσό των 400.000 ευρώ. ●

15 Μάη 1948 Νάκμπα!

(ο διωγμός των Παλαιστινίων από τις πόλεις και τα χωριά τους με τη βία των όπλων και η δημιουργία του ισραηλινού κράτους)

Α λλη μια χρονιά, άλλη μια «μαύρη» επέτειος, βρίσκει το παλαιστινιακό ζήτημα στην ίδια δεινή θέση.

Από τη μια, η τραγωδία του παλαιστινιακού λαού. Από την άλλη, το έγκλημα του ισραηλινού κράτους που συνεχίζεται για πάνω από 60 χρόνια με τη στήριξη των ιμπεριαλιστικών οργανισμών NATO και ΕΕ.

Η τραγωδία του παλαιστινιακού λαού κορυφώθηκε με τον πόλεμο του 1948, τότε που το παλαιστινιακό κράτος έχασε το 60% των εδαφών του, ο παλαιστινιακός λαός διασκορπίστηκε σε Συρία, Λίβανο, Ιορδανία και Αίγυπτο με τους εναπομείναντες να έχουν μετατραπεί μέσα στην ίδια τους τη χώρα σε πρόσφυγες, που ζουν πίσω από συρματοπλέγματα και στερούνται όσα για τον «πολιτισμένο» κόσμο θεωρούνται αυτονόητα.

Αυτής της χρονολογίας, όμως, προηγούνται είτε έπονται κι άλλες, εξίσου τραγικές:

- **Το 1947 ο ΟΗΕ** αποφασίζει το διαμελισμό της Παλαιστίνης σε δύο κρατίδια.
- **Το 1948** οι βρετανικές δυνάμεις αποσύρονται από την Παλαιστίνη παραδίδοντας τον οπλισμό τους στους σιωνιστές, που ανακηρύσσουν το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ.
- **Το 1967** με πόλεμο το Ισραήλ καταλαμβάνει την υπόλοιπη Παλαιστίνη δημιουργώντας εκατοντάδες χιλιάδες νέους πρόσφυγες.
- **Το 1993** η Συμφωνία του Όσλο υποχρεώνει τους Παλαιστίνιους να παραδώσουν τα 3/4 της ιστορικής Παλαιστίνης σαν αντάλλαγμα για τη δημιουργία ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας. Το Ισραήλ δεν σεβάστηκε ούτε εφαρμόσε ποτέ αυτή τη Συμφωνία.
- **Το 2002** η επίθεση, που εξαπολύει το Ισραήλ στη Δυτική Όχθη, έχει σαν απο-



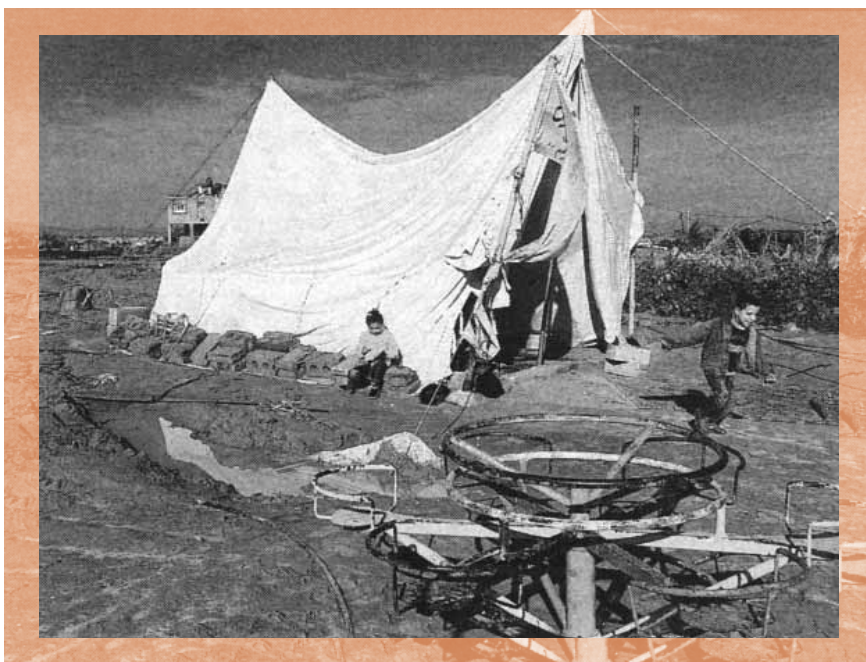
τέλεσμα τη δολοφονία του παλαιστίνιου ηγέτη, Γιάσερ Αραφάτ, το 2004.

- **Το 2009** νέες εκτεταμένες ισραηλινές στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Λωρίδα της Γάζας καταστρέφουν ολοσχερώς τον κοινωνικό ιστό της περιοχής, δημιουργούν 20.000 οικογένειες αστέγων, εκτοξεύουν την ανεργία στο 70-80% και αποστερούν τους κατοίκους της από κάθε αντικειμενική δυνατότητα να καλύψουν τις απόλυτα απαραίτητες ανάγκες τους.

Φτάνει πια!

Ενώστε τη φωνή σας με τις φωνές εκατοντάδων χιλιάδων αγωνιστών σε όλο τον κόσμο και απαιτείστε ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

- **Αποχώρηση** όλων των Ισραηλινών δυνάμεων κατοχής από τα εδάφη της Παλαιστίνης
- **Ίδρυση ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους** στα σύνορα του 1967 και με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ
- **Διάλυση** όλων των ισραηλινών εποικισμών
- **Επιστροφή** όλων των προσφύγων στις εστίες τους
- **Άμεση απελευθέρωση** όλων των πολιτικών κρατουμένων
- **Να γκρεμιστεί το Τείχος της Ντροπής**



ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΓΙΑ ΜΠΡΙΓΑΔΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Από τις 5 έως τις 16 Αυγούστου 2009, νέοι από όλο τον κόσμο, ηλικίας 18-35 ετών, θα συγκεντρωθούν στο χωριό Φάρκχα της Παλαιστίνης, όπου διοργανώνεται από το "Youth Development Association" το 16ο Διεθνές Φεστιβάλ με τίτλο «Η νεολαία για την Ιερουσαλήμ».



Στη διάρκεια του Φεστιβάλ, θα πραγματοποιηθούν διάφορες εκδηλώσεις χωρισμένες σε δυο ενότητες:

- α) πρωινές εθελοντικές δραστηριότητες
- β) απογευματινές πολιτιστικές δραστηριότητες, που θα περιλαμβάνουν:

1. Προετοιμασίες και άνοιγμα των εκδηλώσεων
2. Φεστιβάλ παραδοσιακών παλαιστινιακών χορών
3. Συζήτηση με θέμα «Η Ιερουσαλήμ και ο ρόλος της στην ισραηλινο-παλαιστινιακή διαμάχη
4. Ημέρα θεάτρου και παιδικού φεστιβάλ
5. Οι επιπτώσεις από το Τείχος της Ντροπής, ξενάγηση σε παλαιστινιακά χωριά
6. Περιήγηση στο πάρκο Αλ-Μπάθαν, στην περιοχή της Νάμπλους
7. Βραδιά τραγουδιού και ποίησης
8. Πολιτική βραδιά με θέμα «Ιερουσαλήμ»
9. Φεστιβάλ παραδοσιακής παλαιστινιακής ποίησης "Zajal"
10. Έκθεση παραδοσιακών παλαιστινιακών προϊόντων
11. Πολιτιστική βραδιά και παραδοσιακός παλαιστινιακός γάμος
12. Τελετή για το κλείσιμο του Φεστιβάλ

Όσοι ενδιαφέρονται μπορούν να πάρουν πληροφορίες στα γραφεία της ΕΕΔΔΑ.

Οι βουλευτικές εκλογές και ο νόμος του 1960



Στις 7 Ιούνη έγιναν εκλογές στο Λίβανο. Όπως ανακοινώθηκε, νίκησε η απερχόμενη πλειοψηφία, σύμμαχος των ΗΠΑ και γνωστή με το όνομα «Δυνάμεις της 14^{ης} Μάρτη», έναντι της συμμάχου της Συρίας και του Ιράν, γνωστής με το όνομα «Δυνάμεις της 8^{ης} Μάρτη».

Η διαφορά τους ανέρχεται σε 14 βουλευτές: 71 έναντι 57. Αυτό έβαλε τέλος σε μια περίοδο ιδιαίτερα έντονης θρησκευτικής πόλωσης τους τελευταίους μήνες και στις γενικευμένες ένοπλες λαϊκές συγκρούσεις. Το απόγειο αυτών των συγκρούσεων ήταν η μάχη στις 7 Μάη 2008 που οδήγησε στη συμφωνία της Ντόχα και στον εκλογικό νόμο.

Η συμφωνία της Ντόχα που υπογράφηκε στις 16 Μάη 2008 αποτελείται από τρία βασικά σημεία: **α)** την εκλογή ενός συνεταιρικού προέδρου βάζοντας

έτσι τέλος σε μια οκτάμηνη περίοδο συνταγματικού κενού, **β)** τη δημιουργία μιας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» στην οποία η ομάδα «Δυνάμεις της 8^{ης} Μάρτη» θα της εξασφάλιζε αντιπροσώπευση του ενός τρίτου, **γ)** την επιστροφή στο νόμο του 1960 που βασίζεται στην ψήφο της πλειοψηφίας και χωρίζει τη χώρα σε 28 μικρές περιοχές έχοντας η καθεμιά μια κυρίαρχη θρησκευτική ταυτότητα.

Βλέποντας τη θρησκευτική κατανομή της πρωτεύουσας, ήταν εύκολο να καταλάβει κανείς πριν τις εκλογές, ποιοι θα καταλάμβαναν τις 100 έδρες από τις 128 του Κοινοβουλίου. Κάτι που σημαίνει ότι ο λιβανέζικος λαός δεν ψήφισε και ότι η συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών διορίστηκαν και δεν εκλέχτηκαν.

Αυτή η κατάσταση δείχνει ότι δεν υπήρξαν δημοκρατικές εκλογές, αφού ο ίδιος ο νόμος αλλοιώνει τα αποτελέσματα. Στα παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε την εξαγορά ψήφων, την κατάχρηση εξουσίας και τους 100.000 περίπου Λιβανέ-

ζους μετανάστες (από τους οποίους κάποιιοι δε μιλάνε λέξη αραβικά) που κλήθηκαν επειγόντως με τη βοήθεια πληθωμένων εισιτηρίων να ψηφίσουν στις περιφέρειες όπου οι αντίπαλες δυνάμεις ισοψηφούσαν.

Χρησιμοποιήθηκαν όλα τα μέσα και φυσικά η διεθνής υποστήριξη και στα δύο στρατόπεδα και ιδιαίτερα στις «Δυνάμεις της 14^{ης} Μαρτίου».

Οι ΗΠΑ δεν αρκέστηκαν μόνο στη δράση της πρέσβειράς τους και του προκατόχου της, Τζέφρι Φέιτμαν, σημερινού υπεύθυνου για τη Μέση Ανατολή, αλλά επιστράτευσαν και την υπουργό Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον και τον Αντιπρόεδρο Μπάιντεν.

Το Ισραήλ χρησιμοποίησε όλα τα πολιτικά και στρατιωτικά μέσα που διαθέτει, απείλησε τη λιβανέζικη κοινή γνώμη για τους κινδύνους που έκρυβε μια πιθανή νίκη της Χεζμπολάχ. Σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις εξέφρασαν την



«αγωνία» τους για την κατάσταση στο Λίβανο, σε τέτοιο βαθμό που «ξέχασαν» τις ευρωεκλογές και εξέφρασαν την ανακούφισή τους για τη «νίκη» των φίλων των ΗΠΑ και της Σαουδικής Αραβίας.

Αυτές οι εκλογές, όπως και η εκλογική εκστρατεία που προηγήθηκε, επιδείνωσαν ακόμα περισσότερο την κάθετη διάσπαση της λιβανέζικης κοινωνίας. Ο δογματισμός και οι παρεμβάσεις του εξωτερικού παράγοντα επέτειναν τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα σε τέτοιο σημείο, που μπορούμε να πούμε ότι μπορεί να ξαναρχίσει η βία, τη στιγμή που δεκάδες φιλοϊσραηλινοί πυρήνες κατασκοπείας εξακολουθούν να εξαρτώνονται. Ας προσθέσουμε τις συνέπειες της παγκόσμιας καπιταλιστικής

κρίσης στην ήδη καταχρεωμένη χώρα που ακολουθεί τις «ντιρεκτίβες» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Εξάλλου, οι δύο μεγαλοαστικές ομάδες, της 8^{ης} Μαρτίου όπως και της 14^{ης} Μαρτίου διακήρυξαν την υποστήριξή τους στις ιδιωτικοποιήσεις και στους όρους των τριών συνδιασκέψεων του Παρισιού.

Κάποιοι πιστεύουν ότι στο Λίβανο προετοιμάζεται ένα νέο πολιτικό σχήμα, κεντροδεξιό, που θα αποτελείται από τον πρόεδρο της Βουλής, Ναμπίχ Μπέρι, τον Σάαντ Χαρίρι και τον Ουαλίντ Τζουμπλάτ, και θα χαρακτηρίζεται από τη μετριοπάθεια.

Γι' αυτό και η αστική τάξη του Λιβάνου (και κυρίως οι οικονομολόγοι και οι επιχειρηματίες) καθώς και ένα μέρος των εκπροσώπων του πολιτικού φεουδαλισμού,

πιστεύουν ότι ένα τέτοιο πολιτικό σχήμα θα τόνωνε το καθεστώς το οποίο είναι έτοιμο να καταρρεύσει. Εκμεταλλευόμενοι την αβέβαιη επιστροφή στην ομαλότητα των σχέσεων μεταξύ του Ριάντ και της Δαμασκού, αλλά και το «φλερτ» μεταξύ της Ουάσιγκτον και της Δαμασκού, και φοβούμενοι ότι δεν θα μπορέσουν να διασώσουν το καθεστώς έγκαιρα, πιστεύουν ότι αυτή η λύση, σε συνδυασμό με ένα μικρό ψήγμα δημοκρατίας στους νέους (ψήφος στα 18) θα τους γλιτώσει από τις απότομες αλλαγές που πίστευαν ότι είχαν θάψει για πάντα όταν εξολόθρευσαν το συνδικαλιστικό κίνημα στο πρώτο μισό της δεκαετίας του ογδόντα.

Ο δρόμος για τις αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις είναι, επομένως, μακρύς και δύσκολος. ●

ΕΝΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ - ΙΘΑΚΗΣ (ΕΛΜΕ-ΚΙ)

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες

Το ΔΣ της ΕΛΜΕ-ΚΙ από την πρώτη στιγμή της εκδήλωσης της σφαγής του παλαιστινιακού λαού από τους Ισραηλινούς, με την ανοχή ή την ανοιχτή στήριξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων των ΗΠΑ – ΕΕ, κατάγγειλε το έγκλημα και ανάπτυξε πολύμορφες εκδηλώσεις αλληλεγγύης, μέσα και έξω από τα σχολεία. Σήμερα η ισραηλινή κυβέρνηση συνεχίζει τον αποκλεισμό της Γάζας, με αποτέλεσμα μια σειρά από υλικά ανθρωπιστικές βοήθειες να μην μπορεί να περάσουν και να αποδοθούν στους Παλαιστίνιους. Αυτό αφορά και οικοδομικά υλικά που είναι απαραίτητα για την ανοικοδόμηση νοσοκομείων και σχολείων που έχουν πληγεί.

Η κατάσταση στα σχολεία παραμένει τραγική, με αποτέλεσμα τα παιδιά των Παλαιστίνιων να μην έχουν τη δυνατότητα να ξεκινήσουν τη νέα σχολική χρονιά. Απαιτείται άμεση διοχέτευση βοήθειας, μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν. Και αυτό σημαίνει ότι πριν από όλα πρέπει να συνεχιστεί η πολιτική αλληλεγγύη για την άρση του αποκλεισμού και για δημιουργία ενιαίου ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους.

Το ΔΣ της ΕΛΜΕ-ΚΙ παίρνει την πρωτοβουλία να απευθυνθεί στους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα εργατικά σωματεία κ.ο.κ., αλλά και σε κάθε άνθρωπο που αισθάνεται την καταπίεση όπου γης σαν προσβολή απέναντι στον ανθρώπινο πολιτισμό. Σε συνεργασία με την Ελληνική

Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) έχει αναλάβει να συντονίσει τη δράση για την ανοικοδόμηση ή επιδιόρθωση ενός σχολείου στη Γάζα. Η πρωτοβουλία αυτή θα συνεχιστεί και από το Σεπτέμβριο στα σχολεία του Νομού.

Καλούμε τους φορείς της Κεφαλονιάς να σταθούν στο ύψος των ιστορικών παραδόσεων του λαού μας και να κάνουν το σχολείο στη Γάζα δική τους υπόθεση. Οι συνεισφορές να είναι ανάλογες με τη σοβαρότητα του θέματος και σύμφωνα με τις οικονομικές δυνατότητες του καθενός και της καθεμιάς.

Αποδείξεις πληρωμής μπορεί να κόβονται στο ΑΦΜ της ΕΕΔΔΑ 090068562 ή να κατατίθενται στο λογαριασμό της ίδιας οργάνωσης: Εθνική Τράπεζα 116/296074-55.

Για οποιαδήποτε πληροφορία μπορείτε να απευθύνεστε είτε στο ΔΣ της ΕΛΜΕ-ΚΙ είτε απευθείας στην ΕΕΔΔΑ (210 3813052).

Αργυστόλι, 23 Ιούνη 2009

Για το ΔΣ της ΕΛΜΕ-ΚΙ

Ο Πρόεδρος

Γεωργόπουλος Διονύσης

Ο Γραμματέας

Γερασιμόπουλος Παύλος



Ο Άγιος Παντελεήμονας Αχαρνών, ΟΙ **μετανάστες** ΚΑΙ ΤΟ **πρόβλημα**

T

Το τελευταίο διάστημα, οι κάτοικοι της πλαιοπόλεως Αγίου Παντελεήμονα, στην Αχαρνών, ζουν μέσα στη δίνη της ξενοφοβίας και του ρατσισμού. Και τούτο γιατί κάμποσοι από αυτούς με πηλακάτ στα χέρια κατεβαίνουν στους δρόμους της περιοχής φωνάζοντας ότι δεν είναι ρατσιστές αλλά ότι η κατά-

σταση, που έχει φτάσει στο απροχώρητο, τους αναγκάζει να λειτουργούν σαν τέτοιοι.

Είναι τόσο απλά ή τόσο «αθώα» τα πράγματα; Το γεγονός είναι ότι μετανάστες υπήρχαν για χρόνια στον Άγιο Παντελεήμονα, όπως και σε κάθε γειτονιά της Αθήνας. Οι αντιδράσεις των πρώτων χρόνων είχαν εδώ και καιρό κατασιγάσει. Οι μετανάστες είχαν ενσωματωθεί. Οι κάτοικοι τους είχαν αποδεχθεί και κανείς δεν αντιδρούσε. Τι ήταν αυτό, λοιπόν, που προκάλεσε τόσο απότομο τέτοια ξενοφοβικά αισθήματα και τόσο έντονες αντιδράσεις;

Απλούστατα, τίποτα δεν έγινε ξαφνικά, σαν κεραυνός εν αιθρία. Όλα συνέβησαν σιγά, σταδιακά και καλά μεθοδευμένα.

Στην αρχή εμφανίστηκαν αφίσες «αγανακτισμένων» πολιτών, που διαμαρτύρονταν για «αύξηση της εγκληματικότητας εξαιτίας των άθλιων συνθηκών διαβίωσης των μεταναστών καθώς και για εμφάνιση διάφορων ασθενειών, ξένων μέχρι πρότινος στον κοινωνικό ιστό της περιοχής, αποτέλεσμα του μεγάλου συνωστισμού και της πλήρους έλλειψης μέτρων υγιεινής και καθαριότητας».

Σαν δεύτερο βήμα οργανώθηκαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στις οποίες μπορούσε κανείς να διακρίνει από ανοργάνωτους κατοίκους της περιοχής μέχρι οργανωμένα μέλη ακροδεξιών οργανώσεων, που φώναζαν ότι η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Από δίπλα, αρι-

στερές γκρούπες να οργανώνουν αντισυγκεντρώσεις. Και στη μέση η «ρομφαία» της αστυνομίας να πέφτει επί δικαίων και αδικών.

Μετά οι αντιδράσεις έγιναν αλυσιδωτές. Ξεκίνησαν οι μεμονωμένοι ξυλοδαρμοί μεταναστών από «αγανακτισμένους» πολίτες και οι επιθέσεις ακόμα και σε όσους απλά τολμούσαν να διαμαρτυρηθούν.

Η αστυνομία αποφάσισε να πάρει «τα πράγματα στα χέρια της». Με μια «επιχείρηση σκούπα», συνέλαβε όσους μετανάστες βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στην πλατεία σκίζοντας τα έγγραφα που είχαν στην κατοχή τους, ανάμεσά τους και ένα αντίγραφο από το Κοράνι, πράξη που πυροδότησε τις έντονες αντιδράσεις των μουσουλμάνων.

Ακολουθήσε από τους ίδιους «αγανακτισμένους» ο εμπρησμός ενός τόπου προσευχής τους, που είχαν εγκαταστήσει σε κάποιο υπόγειο της περιοχής, ελλείψει επίσημου και νόμιμου κατοχυρωμένου τόπου λατρείας τους, από τον οποίο εμπρησμό κινδύνευσαν ακόμα και ανθρώπινες ζωές.

Ύστερα ήρθαν οι απειλές προς τον ιερέα της ενορίας, επειδή είχε παραχωρήσει το υπόγειο της εκκλησίας του Αγίου Παντελεήμονα για να στεγαστούν οι κατατρεγμένοι μετανάστες. Έβαλαν, μάλιστα, φωτιά εκεί κατηγορώντας τους μετανάστες γι' αυτή επειδή, τάχα, είχαν κατά νου να μετατρέψουν το μέρος σε τζαμί. Η κατηγορία, ευτυχώς, έπεσε στο κενό πολύ γρήγορα.

Τέλος, κάποιοι «άγνωστοι» έβαλαν λουκέτο στην παιδική χαρά γιατί, κατά τη λεγόμενη τους, είχε μετατραπεί από ομάδες μεταναστών σε χώρο παραβατικότητας. Στις κατ' ιδίαν συζητήσεις τους, όμως, έβάζαν και το ζήτημα ότι δεν ανέχονταν να βρίσκονται τα παιδιά και οι γυναίκες τους στον ίδιο χώρο με τις γυναίκες που φορούν μπούργκα.

Η συνέχεια δεν ήταν καθόλου δύσκολο να προβλεφθεί. Η περιοχή έγινε το κέντρο του κόσμου. Η ελληνική επικρά-

τεια ξυπνά και κοιμάται με «ειδήσεις» από τον Άγιο Παντελεήμονα της Αχαρνών. Οι «βαθυστόχαστες» αναλύσεις διαδέχονται η μια την άλλη, χωρίς καμιά να δίνει λύση ή να καταλήγει σε κάποιο συμπέρασμα αφού καμιά δεν τολμά να κατονομάσει τον ένοχο και την αιτία.

Σε ατέρμονες συζητήσεις, οι άνθρωποι αυτοί ονομάζονται «λαθρομετανάστες», λες και πρόκειται για εμπορεύματα (γιατί, βέβαια, μόνο ένα εμπόρευμα μπορεί να είναι λαθραίο, ποτέ ένας άνθρωπος). Η κατάσταση βαφτίζεται «ανομία», σαν να είναι άνομο το δικαίωμα που τους δίνεται να επιβιώσουν στον τόπο που βρέθηκαν, ενώ μόνη άνομη είναι η πολιτική που δημιουργεί τους μετανάστες για να τους εκμεταλλευτεί μετά διπλή και τριπλή. Ακόμα και αρχηγός κόμματος έφτασε στο σημείο να αναφωνήσει, από τηλεοράσεως, «δεν έχουμε τις ανάλογες φυλάκες να βάλουμε όλους αυτούς τους ανθρώπους!» θεωρώντας τους όλους συλληθδν και εκ προοιμίου ένοχους.

Έτσι έχουν τα πράγματα στον Άγιο Παντελεήμονα αν τα δει κανείς με μια πρώτη ματιά. Υπάρχει, όμως, και άλλη οπτική γωνία. Ας πούμε, η εξής:

Όταν στοιβάχτηκαν εκεί όλοι αυτοί οι εξαθλιωμένοι μετανάστες, το άμεσο αποτέλεσμα ήταν η υποβάθμιση της περιοχής. Οί Έλληνες άρχισαν ομαδικά να μετακομίζουν προς άλλες περιοχές αφήνοντας πίσω τους άδεια και αναξιποίητα σπίτια και διαμερίσματα. Ιδού πεδίων δόξης λαμπρόν για τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες, που μπορούν τώρα να αγοράσουν αυτά τα οικήματα σε εξευτελιστικές τιμές.

Αργότερα, μπορούν να πάρουν σάρκα και οστά τα σχέδια και οι σκέψεις που υπάρχουν για επέκταση του ιστορικού κέντρου της Αθήνας. Επέκταση που μεταφράζεται σε «αναβάθμιση» ολόκληρης της γύρω περιοχής (του Αγίου Παντελεήμονα συμπεριλαμβανομένου), αν σωστά αξιοποιηθεί.

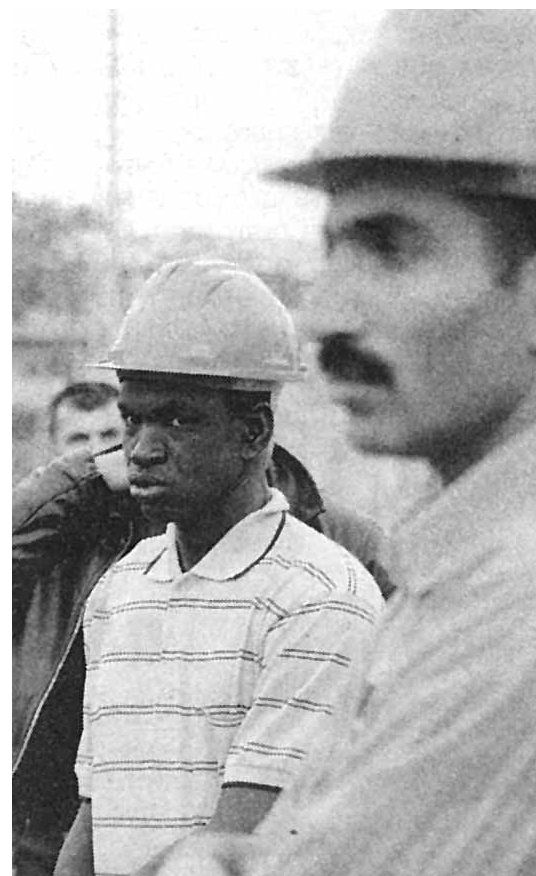
Ακολουθούν τα «ξαφνικά» επεισόδια με τους μετανάστες, οι «μάχες» σώμα με σώμα, η επέμβαση της αστυνο-

μίας, όλα με στόχο την απομάκρυνσή τους από την περιοχή.

Και η συνταγή είναι έτοιμη! Οι κατασκευαστικές εταιρίες απρόσκοπτα μπορούν είτε να πουλήσουν πανάκριβα τα αγορασμένα πάμφθυνα οικήματα είτε να τα αξιοποιήσουν κατά πώς επιθυμούν. Όπως και να έχει, το κέρδος είναι σίγουρο.

Η πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, λοιπόν, θα συνεχίσει να βρίσκεται στο επίκεντρο όσο θα υπάρχουν οι αιτίες που δημιουργούν τη μετανάστευση και τα συμφέροντα που την εκμεταλλεύονται για δικό τους όφελος. Ωστόσο έρθει η σειρά κάποιας άλλης περιοχής, που θα έχει την «τύχη» να επιληχθεί για να βαδίσει προς τη δική της «αναβάθμιση».

Είτε έτσι έχουν τα πράγματα είτε αλλιώς, όσο στη γη επικρατεί η επεκτατική ιμπεριαλιστική πολιτική, που ληστροικάνεται εδάφη και πρώτες ύλες, θα υπάρχουν μετανάστες. Εκατοντάδες χιλιά- >>



δες ξεριζωμένοι θα αναγκάζονται να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή γι' αυτούς και τις οικογένειές τους, μακριά από εστίες έντασης και φωτιάς, από πείνα και ένδεια. Όσο υπάρχει εκμετάλλευση, φτώχεια, υπανάπτυξη, στοιχεία σύμφυτα με τον καπιταλισμό, πάντα τα πρώτα και ευκολότερα θύματα θα είναι οι μετανάστες.

Και, για να μην ξεχνιόμαστε, η εμφάνιση του «προβλήματος» των μεταναστών μαζί κι αντάμα με την, εξίσου «επίκαιρη», επανεμφάνιση της «τρομοκρατίας νέου και αγριότερου τύπου», όπως την ονόμασαν, θα χρησιμοποιούνται πάντα για τη δημιουργία μαζικής υστερίας και φόβου

και θα δίνουν αλληλοθι για τη λήψη κάθε είδους μέτρων καταστολής.

Επομένως, κανείς δεν πρέπει να πέφτει στην παγίδα της αστικής προπαγάνδας. Να αποδέχεται την επιχειρηματολογία της υπέρ της παραμονής ενός ποσοστού μεταναστών, όσο «αντέχει» η οικονομία της κάθε χώρας. Να ζητά την επαναπροώθηση (έτσι ονομάζουν κομπάζ την απέλαση τώρα!) ανθρώπων για τους οποίους η επιστροφή στην πατρίδα τους σημαίνει σίγουρο θάνατο από πολέμους, πείνα ή κάθε είδους διώξεις. Κανείς δεν αθώνεται με το να βρίσκει λογική τη λύση του εγκλεισμού τους σε στρατόπεδα-φρούρια όπου, με το υποτι-

θέμενο σκεπτικό της ασφάλειάς τους, θα μεταβάλλονται σε ακόμα ευκολότερα θύματα κάθε είδους εκμεταλλευτών, επίσημων και ανεπίσημων, ντόπιων και ξένων. Ούτε, πολύ περισσότερο, δικαιούται κάποιος να αρθρώνει τις λέξεις «δεν με ενδιαφέρει τι θα γίνουν».

Οι μετανάστες δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από ενιαίο και αδιαίρετο τμήμα της εργατικής τάξης της χώρας στην οποία ζουν, εργάζονται, μορφώνονται, καταθέτουν τις ελπίδες τους για ένα καλύτερο αύριο. Κι εμείς, όλοι εμείς, μόνο έτσι μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε, αν, κατά τη ρήση του ποιητή, θέλουμε να λεγόμαστε Άνθρωποι. ●

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τα μεταναστευτικά και προσφυγικά ρεύματα αυξάνονται στο βαθμό που οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, οι πόλεμοι, οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, η δράση των μονοπωλίων, το ξεζούμισμα ολόκληρων λαών συνεχίζονται και εντείνονται. Δεν ευθύνονται οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι οικονομικοί μετανάστες για τον ξεριζωμό τους. Όμως, σε συνθήκες κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού είναι αυτοί που φυλακίζονται και «φακελώνονται» με στόχο να σπείρουν το φόβο και στον ντόπιο πληθυσμό.

Καταγγέλλουμε όλους εκείνους που βαφτίζουν εισβολείς και «λαθρομετανάστες» τα θύματα του ιμπεριαλισμού, που μιλούν για «μηδενική λαθρομετανάστευση» και επιχειρούν να σπείρουν τη διχόνοια και το ρατσισμό στους Έλληνες εργαζόμενους.

Καταγγέλλουμε τις αστυνομικές επιχειρήσεις της κυβέρνησης της ΝΔ που είναι αποτέλεσμα της αντιμεταναστευτικής πολιτικής της ΕΕ.

Απαιτούμαι για τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, αλλιά και για όλους όσους δικαιούνται διεθνούς προστασίας:

- **Να σταματήσουν** οι τρομοκρατικές επιχειρήσεις και οι φυλακίσεις γιατί δεν έχουν χαρτιά. Καμιά απέλαση, σύλληψη και απαγόρευση εισόδου στη χώρα
- **Να υπάρξουν** άνθρωποι και αξιοπρεπείς χώροι φιλοξενίας στα σημεία εισόδου
- **Να παρέχεται** ιατροφαρμακευτική φροντίδα, δωρεάν σίτιση και στέγαση, διερμηνεία και νομική αρωγή για τη διατύπωση των αιτημάτων τους
- **Όχι** στην επαναπροώθηση. Εξασφάλιση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου
- **Νομιμοποίηση** όσων ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα, κατάργηση του καθεστώτος των συνεχών ανανεώσεων των αδειών διαμονής, των παρβόλων και προστίμων. Διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης, κόντρα στη σχετική οδηγία

- **Η ενεργopoίηση** των διμερών συμφωνιών επανεισδοχής δεν εξασφαλίζει την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- **Εγγραφή** στα δημοτολόγια των παιδιών των μεταναστών και αιτούντων ασύλου που γεννιούνται στην Ελλάδα. Νομιμοποίηση χωρίς όρους και περιορισμούς όσων παιδιών ενηλικιώνονται και αυτόματα απόκτηση της ιθαγένειας
- **Δημιουργία** Κέντρων Στέγασης των αιτούντων ασύλου
- **Τροποποίηση** του Κανονισμού του Δουβλίνου II. Να επιτρέπεται η πολίτη λαπλή αίτηση ασύλου ενός ατόμου σε διαφορετικά κράτη-μέλη
- **Η χορήγηση** του ασύλου να μην είναι υπόθεση της αστυνομίας
- **Να μην καταργηθεί** ο β' βαθμός στη διαδικασία εξέτασης του ασύλου
- **Κατάργηση** της ομάδας FRONTEX. Το νέο αστυνομικο-στρατιωτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα προκαλέσει εκατοντάδες θύματα. ●

ΜΕΞΙΚΟ

Η επανάσταση και το σήμερα

της Άνγκε Ιωαννάτου

Αφορμή για τη συγγραφή του βιβλίου «ΜΕΞΙΚΟ Η επανάσταση και το σήμερα» του Θανάση Παπαρήγα που εκδόθηκε από τη Σύγχρονη Εποχή, αποτέλεσε ένα ταξίδι στο Μεξικό, που είχε κάνει το 1986 ο πριν από λίγα χρόνια τόσο άδικα και πρόωρα χαμένος δημοσιογράφος και ιστορικός Θανάσης Παπαρήγας, μια μεγάλη απώλεια για την πραγματικά αριστερή ιστορική δημοσιογραφία του τόπου. Πρέπει να λάβουμε λοιπόν υπόψη, ότι σε εκείνη την ημερομηνία σταματάει και το βιβλίο, ιδιαίτερα όταν διαβάζουμε το δεύτερο μέρος με τίτλο «Το Μεξικό σήμερα». Δεν αφαιρεί τίποτα από την ουσία του περιεχομένου, βέβαια. Απλώς δεν πρέπει να ξεχνάει ο αναγνώστης ότι στο μεταξύ προστέθηκαν 20 χρόνια ιστορίας από τη στιγμή που κυκλοφόρησε το βιβλίο το 1987.

Το πρώτο μέρος με τίτλο «Ιστορικά» ούτως ή άλλως μένει άτεγκτο από τα μετέπειτα γεγονότα, μια και αναφέρεται στην ιστορία του Μεξικού από το 19^ο αιώνα και δη την «ανεξαρτησία» του, που

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΡΗΓΑΣ

ΜΕΞΙΚΟ
η επανάσταση
και το σήμερα

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

γιορτάστηκε με πολλή λάμψη το 1910, χρονιά που ξεκινάει η Επανάσταση, στην οποία αναφέρεται εκτενώς ο συγγραφέας.

Το ταξίδι έδωσε την ιδέα για τη συγγραφή, αλλά σ' αυτήν συνετέλεσαν και άλλοι παράγοντες, όπως ομολογεί ο συγγραφέας στο σύντομο, αλλά πολύ χαρακτηριστικό προλογικό σημείωμα, κυρίως η τοτινή διεθνής πολιτική επικαιρότητα, η μονίμως ταραγμένη γειτνίαση με τις ΗΠΑ, η επαναστατική ανα-

ταραχή της δεκαετίας του '80 στην Κεντρική Αμερική, η (και τότε) οικονομική κρίση κλπ.

Η διαλεκτική
της ιστορίας

Αυτό που κάνει αυτό το μικρό σε όγκο δημοσιογραφικό-ιστορικό βιβλίο να ξεχωρίζει είναι η μέθοδος. Τα γεγονότα δεν δίνονται σαν ένα ρεπορτάζ, σαν μια συρραφή συμβάντων, αλλά το καθετί συνδέεται με τα οικονομικά-κοινωνικά αίτιά του. Έτσι, η ιστορία δεν αποτελείται απλώς από αποφάσεις προσωπικοτήτων και «τυφλά» γεγονότα, αλλά είναι μια λογική αλληλουχία κινούμενη από μια ατέλειωτη σειρά οικονομικών, εδαφικών, στρατηγικών συμφερόντων, από την οποία βεβαίως δεν λείπουν και οι πάμπολλες ίντριγκες.

Δεν είναι τυχαίο ότι βάλαμε στην αρχή τη λέξη «ανεξαρτησία» σε εισαγωγικά. Και το Μεξικό, όπως τόσες άλλες χώρες, μετά από πολέμους για >>

την εθνική απελευθέρωση και ανεξαρτησία, έπεσε σε καινούργιες μορφές εκμετάλλευσης κυρίως από το βόρειο γείτονα, αλλά στην αρχή πάλησαν και ευρωπαϊκές δυνάμεις στα εδάφη της και όχι σπάνια έγινε το θέατρο των πόλεμων συμφερόντων των μεγάλων δυνάμεων.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται η στάκα του μέχρι την Επανάσταση του 1910-17 Προέδρου της χώρας, Πορφύριο Ντίας, που φέρεται να έχει πει: «Καημένο Μεξικό! Τόσο μακριά από το θεό και τόσο κοντά στις ΗΠΑ.»

Ο αντιαμερικανισμός

Και στο Μεξικό ο αντιαμερικανισμός έχει την ιστορία του. Η χώρα ήταν ήδη «ανεξάρτητη», μαθαίνουμε στις σελίδες του βιβλίου, όταν το 1846-48 οι ΗΠΑ επεκτείνοντας συνεχώς την επιρροή τους προς το Νότο, κατέλαβαν την πρωτεύουσα της χώρας. Σαν συνέπεια, με τη Συνθήκη Γουαδαλουπίε Ιδάλγο (2 Φλεβάρη 1848) το Μεξικό έχασε όλα τα εδάφη του βορείως του Ρίο Γκράντε (πάνω από 50% της έκτασής του), τα οποία προσαρτήθηκαν στις ΗΠΑ. Για να προσανατολιστούμε: πρόκειται για το Τέξας, την Αριζόνα, το Νέο Μεξικό, την Καλιφόρνια, την Άιοβα και άλλες πολιτείες. Μέχρι σήμερα, η μεξικανική επιρροή είναι ισχυρή στις περιοχές αυτές με τον πολυάριθμο ισπανόφωνο μεξικανικής καταγωγής πληθυσμό του. Δεν θα σταθούμε στα σημερινά προβλήματα στα σύνορα ΗΠΑ και Μεξικού—τακτικά στην επικαιρότητα με τις μόνιμες εντάσεις— με τα μεταναστευτικά ρεύματα, την εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού εκ μέρους των ΗΠΑ, τις δολοφονίες κλπ.

Ο αντιαμερικανισμός, που εκτράφηκε από το παραπάνω ιστορικό γεγονός, θα ζήσει πολλές διακυμάνσεις με

αρκετές εξάρσεις στα χρόνια που ακολούθησαν. Και μέσα στα ταραγμένα χρόνια της Επανάστασης του 1910-17, οι ΗΠΑ, όχι σπάνια με κέντρο μηχανοραφιών την αμερικάνικη πρεσβεία στην Πόλη του Μεξικού, προωθούσαν τους δικούς τους ανθρώπους ή εξόντωναν ντόπιους ηγέτες, που δεν εξυπηρετούσαν τα συμφέροντά τους.

Ένδειξη επίσης της ελλιπούς «ανεξαρτησίας» ήταν ο αυτοπροσδιορισμός των πολιτικών κομμάτων στο Μεξικό εκείνης της εποχής με βάση τον προσανατολισμό σε ξένα πρότυπα. Π.χ. οι Συνταγματικοί, που είχαν σαν παράδειγμα το Σύνταγμα των ΗΠΑ και οι «Ευρωπαϊστές», που προτιμούσαν τα ευρωπαϊκά μοντέλα διακυβέρνησης, φυσικά όλα αυτά με τις ανάλογες κοινωνικές δυνάμεις ως υποστηρικτές.

Η ωρίμανση μιας επαναστατικής κατάστασης

Στο βιβλίο παρακολουθούμε πώς οι πεπαλαιωμένες φεουδαρχικές δομές της χώρας, παρ' όλη τη ραγδαία οικονομική ανάπτυξη της διακυβέρνησης Πορφύριο Ντίας—μια ανάπτυξη από την οποία δεν είδε τίποτα ο λαός της χώρας—οδήγησαν τελικά σε εκρηκτικές καταστάσεις, διότι οι παραγωγικές δυνάμεις είχαν αναπτυχθεί, νέες κοινωνικές τάξεις έκαναν την εμφάνισή τους, αλλά οι σχέσεις δεν είχαν αλλάξει. Εκτενώς, παίρνοντας υπόψη το μέγεθος του βιβλίου, ο συγγραφέας αναλύει την κατάσταση όπως είχε δημιουργηθεί στην επαρχία, με τις μεγάλες ανισότητες στα στρώματα της αγροτιάς, το εκρηκτικό ζήτημα της γης, αλλά και στις πόλεις με το νεοεμφανιζόμενο προλεταριάτο.

Παρακολουθούμε ποιος συγκρούεται με ποιον και για ποιο λόγο, σαν τά-

ξεις, αλλά και σαν άτομα για προσωπικά συμφέροντα. Και φυσικά, δίδεται πολλή σημασία στις θρυλικές μορφές των Πάντσο Βίγια και Εμιλιάνο Ζαπάτα, που ο συγγραφέας τους χαρακτηρίζει «ηττημένους, αλλά ιστορικούς», διότι στο κάτω κάτω της γραφής αυτοί έμειναν στην ιστορία α ξεχώριστα δεμένοι με την Επανάσταση κι ως μην πέτυχαν το στόχο τους.

Αναλυτικά παρουσιάζεται και ο χαρακτήρας, η συγκρότηση, η καταγωγή, η ιδιοσυγκρασία τους, οι αδυναμίες, τα λάθη και τα μεγάλα κατορθώματά τους.

Και οι δύο, βεβαίως, δολοφονήθηκαν. Σύμφωνα με το συγγραφέα, ο Βίγια και ο Ζαπάτα ηττήθηκαν, γιατί δεν υποστηρίχθηκαν από την εργατιά της πόλης και δεν κατάφεραν να συνενώσουν όλη την αγροτιά κάτω από την ηγεσία τους. Γι' αυτό κάποια στιγμή ο συσχετισμός των δυνάμεων θα στρεφόταν εναντίον τους.

Μια συγχώνευση πολιτισμών

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου με τίτλο «Το Μεξικό σήμερα» μπαίνουμε, στα πρώτα κεφάλαια τουλάχιστον, ξανά στην ιστορία και μάλιστα στην ιστορία του ιθαγενούς πληθυσμού, κυρίως των Αζτέκων, τον ψηλά αναπτυγμένο πολιτισμό των οποίων κατάστρεψαν ολοσχερώς οι Ισπανοί κατακτητές. Μιλώντας λοιπόν, για τον πολιτισμό του Μεξικού, ο συγγραφέας δεν θα μπορούσε να μη σταθεί στον πολυπαθή ιθαγενή πληθυσμό και την (εν πολλοίς οδυνηρή) συνάντηση—κατόπιν συγκρούσεω— των δύο αυτών πολιτισμών.

Πολλοί σύγχρονοι ιστορικοί διαχωρίζουν μάλιστα τρεις πολιτισμούς στο Μεξικό: τον προϊσπανικό, τον πολιτισμό της ισπανικής Αντιβασίλειας και το σύγ-

χρονο που μπολιάστηκε από την επαναστατική έκρηξη του 1910-17 και έχει προσλάβει και ενσωματώσει στοιχεία από τις ΗΠΑ και την Ευρώπη αποτελώντας ένα πολύ πλούσιο και όλο και εμπλουτιζόμενο «μίγμα», όχι με την έννοια ενός κατακερματισμένου συνουθιεύματος, αλλά σαν μια νέα συ-

γκροτημένη σύνθεση. Στο κεφάλαιο με τίτλο «Το ζωντανό παρελθόν», ο θανάσης Παπαρήγας τονίζει πόσο έντονα παρούσα είναι στην Πόλη του Μεξικού -μέσα από μνημεία και ακόμα και ονόματα στάσεων του μετρό, αλλά και λεωφόρων- η κληρονομιά της «κραταιάς αυτοκρατορίας» των Αζτέκων.

Στα τελευταία κεφάλαια ο συγγραφέας αναλύει τη σύγχρονη κατάσταση στο Μεξικό με τα πολιτικά κόμματα και τις δυνάμεις της Αριστεράς. Όπως είπαμε, μέχρι το 1987, έτος κυκλοφορίας αυτού του εξαιρετικά διδακτικού βιβλίου! ●

ΚΟΥΒΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Σε συνεργασία με τον Ελληνοκουβανικό Σύνδεσμο Φιλίας και Αλληλεγγύης και με το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η ΕΕΔΔΑ διοργάνωσε στις 26 Μάη στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου της Αθήνας εκδήλωση αλληλεγγύης με την Κούβα.

Η εκδήλωση αλληλεγγύης και συμπαράστασης στην Κούβα επικεντρώθηκε σε τρία κύρια ζητήματα: στην άρση του οικονομικού αποκλεισμού, θέμα που πραγματεύτηκε ο Πρόεδρος του

Ελληνοκουβανικού, Νίκος Καρανδρέας, την αποφυλάκιση των πέντε Κουβανών πατριωτών που κρατούνται ύστερα από στημένη δίκη στις ΗΠΑ, για το οποίο μίλησε η Πρόεδρος του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου, κυρία Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, και την κατάργηση της Κοινής Θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την οποία μίλησε η Πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ, Μάρη Λαυρεντιάδου.

Μίλησε επίσης ο Πρόεδρος της Κούβας στην Ελλάδα, Έρмес Ερέρα, που αναφέρθηκε στις προσπάθειες της Κούβας για την απελευθέρωση των πέντε

Κουβανών φυλακισμένων στις ΗΠΑ και την αίτηση προς το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ των δικηγόρων τους υπεράσπισης για επανεξέταση της υπόθεσης, αίτηση που λίγες βδομάδες αργότερα απορρίφθηκε, ύστερα και από σύσταση της κυβέρνησης Ομπάμα. Για τον οικονομικό, εμπορικό και χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό που οι ΗΠΑ έχουν επιβάλει στην Κούβα τόνισε ότι παραμένει, παρά όσα λέγονται στα μεγάλα μέσα ενημέρωσης ότι η κυβέρνηση Ομπάμα αλλάζει πλεύση.

Στο τέλος της εκδήλωσης οι παρευρισκόμενοι ενέκριναν ψήφισμα, που στις 28 Μάη παραδόθηκε από αντιπροσωπία αποτελούμενη από τον πρόεδρο και το γενικό γραμματέα του Ελληνοκουβανικού και την πρόεδρο της ΕΕΔΔΑ στον κ. Αλέξιο Κογιεβίνα, πρέσβη διευθυντή του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, ενώ στις 11 Ιούνη παραδόθηκε και στην Πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ελλάδα.

Στο υπουργείο Εξωτερικών, η Πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ παρέδωσε και επιστολή του ευρωπαϊκού Συντονιστικού για τη Λατινική Αμερική, Grupo Sur, όπου για μια ακόμα φορά οι ευρωπαϊκές οργανώσεις απαιτούσαν την εξάλειψη της Κοινής Θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος της Κούβας. ●





ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΕ ΙΣΧΥ Η ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

Στις 15 Ιουνίου, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης συζήτησε και έκδωσε τα συμπεράσματά του, όπως ονομάζονται, για την εκτίμηση της Κοινής θέσης της ΕΕ για την Κούβα, που υιοθετήθηκε το Δεκέμβριο του 1996. Αν και δεν εξεπλήχξε κανέναν το γεγονός ότι η Κοινή θέση παραμένει σε ισχύ για άλλον ένα χρόνο, αφού όλοι το περίμεναν, εκείνο που έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ήταν το περιεχόμενο της φετινής εκτίμησης.

Κι αυτό γιατί αφού χαιρετίζει την ανανέωση της αναπτυξιακής συνεργασίας με την Κούβα, που τη χαρακτηρίζει «εργαλείο για τη βελτίωση της ζωής του κουβανικού λαού», επαναβεβαιώνει ότι ενδιαφέρεται, εκτός των άλλων, για το διάλογο με την «ειρηνική αντιπολίτευση

που είναι υπέρ της δημοκρατίας», επαναλαμβάνει «το δικαίωμα των Κουβανών πολιτών να αποφασίζουν ανεξάρτητα για το μέλλον τους» και ότι η ΕΕ θα εξακολουθήσει να υποστηρίζει όλα τα τμήματα της κοινωνίας για την προώθηση της «πλουραλιστικής δημοκρατίας» στην Κούβα.

Επίσης, το Συμβούλιο υπογραμμίζει «τη σημασία των δομικών οικονομικών και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων» και ορίζει ότι θα αποφασίσει τον Ιούνιο του 2010 για την παραπέρα τύχη της Κοινής θέσης.

Έτσι, ενώ η απόφαση του 2008 να αρθούν οι κυρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είχαν επιβληθεί το 2003 κατά της Κούβας και είχαν «παγώσει» το 2005, αποτέλεσε ένα πρώτο βήμα για τη βελτίωση των σχέσεων, το πράγμα

έμεινε εκεί και δεν προχώρησε στην κατάργηση της Κοινής θέσης, που είναι πραγματική τροχοπέδη για τις σχέσεις των δύο πλευρών.

Κι όλα αυτά, παρά την εκφρασμένη θέληση των λαών των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προχωρήσει ο πολιτικός διάλογος με την Κούβα χωρίς όρους και προϋποθέσεις και χωρίς καμία απολύτως ανάμιξη στα εσωτερικά της.

Για την ΕΕΔΔΑ, η πλήρης και χωρίς όρους κατάργηση της Κοινής θέσης ήταν και παραμένει στόχος αγώνα. Μαζί με το ευρωπαϊκό συντονιστικό για τη Λατινική Αμερική, το Grupo Sur, εξετάζει αυτή την εποχή τις δυνατότητες για τη διοργάνωση μιας διεθνούς συνάντησης στην Αβάνα και ίσως και στην Ευρώπη με θέμα την εξομάλυνση των σχέσεων και την κατάργηση της Κοινής θέσης. ●



ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΙΘΑΓΕΝΩΝ



λιάδες ιθαγενείς. Οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις οδήγησαν την κυβέρνηση να κηρύξει την περιοχή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην αρχή για 30 και στη συνέχεια για 60 μέρες και να κινητοποιήσει και τις Ένοπλες Δυνάμεις για να βοηθήσουν την αστυνομία να «αποκαταστήσει την τάξη».

Ακολούθησε ένα πραγματικό μακελινό, πρωτόφαντο ακόμα και στο Περού. Η κυβέρνηση μιλάει 33 νεκρούς, οι περισσότεροι από τις δυνάμεις καταστολής, τα μέσα ενημέρωσης της χώρας για 55 νεκρούς, ενώ οι ηγέτες των ιθαγενών καταγγέλλουν ότι πρόκειται για τη χειρότερη σφαγή των τελευταίων 20 ετών και ότι οι νεκροί από την πλευρά τους ξεπερνούν τους 250. Ήδη, ο ηγέτης τους Αλμπέρτο Πισάνγκκο διώκεται για στάση, ανταρσία και απόπειρα ανατροπής του καθεστώτος και έχει καταφύγει στη Νικαράγουα.

Η κυβέρνηση του Άλαν Γκαρσία αναγκάστηκε να αναστείλει για 3 μήνες την ισχύ δύο προεδρικών διαταγμάτων που παραδίδουν το φυσικό πλούτο και τα τροπικά δάση σε πετρελαιοικά και μεταλλευτικά μονοπώλια. Ωστόσο, οι οργανώσεις «Μέτωπο για τη Ζωή και την Κυριαρχία» και «Ιθαγενικές Οργανώσεις των Άνδων» απαιτούν την οριστική ανάκληση όλων των σχετικών διαταγμάτων και έχουν καλέσει σε πανεθνική απεργία για τις 8 του Ιουλίου. ●

Μεγάλες κινητοποιήσεις ιθαγενών στο Βόρειο Περού σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το ξεπούλημα του τμήματος της Αμαζονίας που ανήκει στο Περού στα διεθνή μονοπώλια, διοργανώθηκαν το Μάη και τον Ιούνιο και επεκτάθηκαν σύντομα σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας, με τη συμμετοχή εργαζομένων, αγροτών, φοιτητών. Η ευκαιρία δόθηκε με μια σειρά προεδρικά διατάγματα και νομοσχέδια που σαν στόχο είχαν να εναρμονίσουν τους νόμους της χώρας με τη Συμφωνία

Ελεύθερου Εμπορίου που ο σοσιαλδημοκράτης πρόεδρος Άλαν Γκαρσία υπέγραψε με τις ΗΠΑ αμέσως μετά την ορκωμοσία του το 2006.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις, πορείες, απεργίες, κλπ. άρχισαν όταν οι αρχές έδωσαν άδεια σε γαλλική πετρελαιοική εταιρία να προχωρήσει σε επενδύσεις για την ανάπτυξη ενός κοιτάσματος στον ποταμό Μαρανιόν, στο βορειανατολικό Περού, που θα κατέστρεφε ακόμα περισσότερο την περουβιανή Αμαζονία και θα εκτόπιζε από τη γη τους χι-

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2009



Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) καταγγέλλει το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ονδούρα σε βάρος του εκλεγμένου προέδρου Χοσέ Μανουέλ Σελάγια, καθώς και τις βίαιες ενέργειες κατά της υπουργού Εξωτερικών της χώρας, Πατρίσια Ρόδας, και κατά των πρεσβευτών της Κούβας, της Βενεζουέλας και της Νικαράγουας.

Το πραξικόπημα προετοιμαζόταν εδώ και καιρό από τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις της χώρας, από τα μέσα ενημέρωσης που ελέγχονται από την ντόπια ολιγαρχία και την ηγεσία του στρατού, πάντα στενά δεμένης με τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή και εκπαιδευμένης στην περιβόητη Σχολή της Αμερικής.

Δεν είναι άσχετο από τα σχέδια που απεργάζεται τον τελευταίο καιρό ο βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός κατά των λαών της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής και των προσπάθειών τους να πετύχουν μέσα από την Μπολιβαριανή Συμμαχία για τους Λαούς της Αμερικής (ALBA) την ανεξαρτησία τους από τις ΗΠΑ, αλλά και πιο συγκεκριμένα της κυβέρνησης της Ονδούρας να προωθήσει την ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική της.

Η ΕΕΔΔΑ καλεί τις μαζικές οργανώσεις της χώρας μας να στηρίξουν τις μαζικές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις του λαού της Ονδούρας και να βοηθήσουν τους λαούς της Λατινικής Αμερικής, ώστε να μην καταφέρει ο ιμπεριαλισμός να επιστρέψει η περιοχή στην εποχή των στρατιωτικών πραξικοπημάτων και αιματηρών δικτατοριών. ●

ΕΕΔΔΑ

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ

Στις 28 Απρίλη, τα μέλη και οι φίλοι της ΕΕΔΔΑ ζήσαμε μια εξαιρετικά ζεστή βραδιά με την ευκαιρία της συνεστιάσής μας. Στο κέντρο «Επί Κεραμεικώ», στο Μεταξουργείο, βρεθήκαμε όλοι μαζί και διασκεδάσαμε μέχρι πρωίας υπό τους ήχους του συγκροτήματος «Δρόμος», με άφθονο κρασί, νόστιμους μεζέδες και τα πλούσια δώρα της λαχειοφόρου μας.

Ήταν τις πρώτες πρωινές ώρες που χωριστήκαμε δίνοντας ενθουσιώδη υπόσχεση να επαναλάβουμε αυτή την όμορφη βραδιά ξανά πολύ σύντομα. Γιατί κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι είναι αναζωογονητικές κάτι τέτοιες βραδιές, όταν γνωστοί και φίλοι σμίγουν για να ενώσουν το τραγούδι με το γέλιο, το κρασί με τις νοστιμιές. Γιατί όλα αυτά είναι που μας ξεκουράζουν και μας δίνουν δύναμη να συνεχίσουμε να ζούμε την καθημερινότητά μας και να αντέξουμε τις δυσκολίες της. Να συνεχίσουμε τον αγώνα μας. Δίνουμε υπόσχεση, λοιπόν. Θα το επαναλάβουμε! ●

Η ΕΕΔΔΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Πιστή στο ραντεβού της, και αυτή τη χρονιά, τίμησε η ΕΕΔΔΑ την εργατική Πρωτομαγιά, στην πλατεία Συντάγματος, μαζί με τις ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Τα μέλη και οι φίλοι της, που πλαισίωσαν το πανό της με το σύνθημα «Όχι στον ιμπεριαλισμό, Αλληλεγγύη στην πάλη των λαών», ένωσαν τις φωνές τους με τις φωνές των εργατών όλου του κόσμου φωνάζοντας συνθήματα διαχρονικά και διεθνιστικά, διεκδικώντας ό,τι τους ανήκει: τους λαούς αδελφωμένους σε έναν κόσμο ελεύθερο, ειρηνικό, δημοκρατικό, ανεξάρτητο, μακριά από ιμπεριαλιστικούς πολέμους, ξένες επεμβάσεις, ντόπιες εκτροπές. ●

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Οι μικροί Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα στη ζωή

Είναι τα παιδιά της Κατεχόμενης Παλαιστίνης. Της Ιερουσαλήμ, της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη και της Γάζας. Τα παιδιά που κάτω από την ισραηλινή κατοχή έχουν στερηθεί και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα: Τους έχουν αρπάξει τη γη, τους έχουν ανατινάξει τα σπίτια, τους έχουν βασανίσει τους γονείς.

Τα περισσότερα ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων, κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

Στα χωριά τους ξεριζώνουν τα δέντρα, τους καταστρέφουν τη σοδειά, τους στερούν ακόμα και το νερό. Δεν μπορούν να πάνε κανονικά στο σχολείο όπως τα άλλα παιδιά. Δεν μπορούν να παίξουν ξέγνιαστα.

Είναι τα παιδιά που και τα ίδια βασανίζονται, φυλακίζονται και ταπεινώνονται.

Είναι τα παιδιά που αντιστέκονται. Που αντιμετωπίζουν με πέτρες έναν ολόκληρο στρατό και που φωνάζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Παλαιστινιακός Λαός θέλει να ζήσει ελεύθερος στην πατρίδα του.

Είναι τα παιδιά που πληρώνουν ακριβά το τίμημα της ελευθερίας. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτών των παιδιών;

Τί μπορείτε να κάνετε για να τους δώσετε λίγη χαρά και ελπίδα;



ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΕΝΤΥΠΟ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ο υπογεγραμμένος:

Διεύθυνση:

Αρ. τηλεφώνου:

Επάγγελμα ή φορέας:

Δέχομαι να καταβάλλω κάθε μήνα και για δύο χρόνια στην ΕΕΔΔΑ το ποσό των 50 ή 25 Ευρώ, που θα στέλνονται μέσω της Επιτροπής (Αριθ. λογ/σμού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας 116/296031 - 16) στο μικρό Παλαιστίνιο, του οποίου τα στοιχεία έχω στα χέρια μου.

Η εισφορά αυτή θα είναι

μηνιαία ☐ ή τριμηνιαία ☐

Ημερομηνία

Υπογραφή

.....

.....

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
«ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ» ΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Η ΕΕΔΔΑ σας ζητάει να προσφέρετε για δύο χρόνια σε ένα παιδί από την Παλαιστίνη μία συμβολική οικονομική βοήθεια κάθε μήνα και πολλή αγάπη και στοργή.

Το ποσό των 50 ευρώ το μήνα, αρκεί για να καλύψει τις πιο βασικές ανάγκες αυτών των παιδιών: το φαγητό, τα ρούχα, την ιατρική περίθαλψη.

Δεν είναι όμως το κυριότερο η υλική σημασία, είναι η συναισθηματική στήριξη ενός παιδιού που αντιμετωπίζει καθημερινά την πείνα, την εξαθλίωση και τις τραυματικές εμπειρίες της κατοχής.

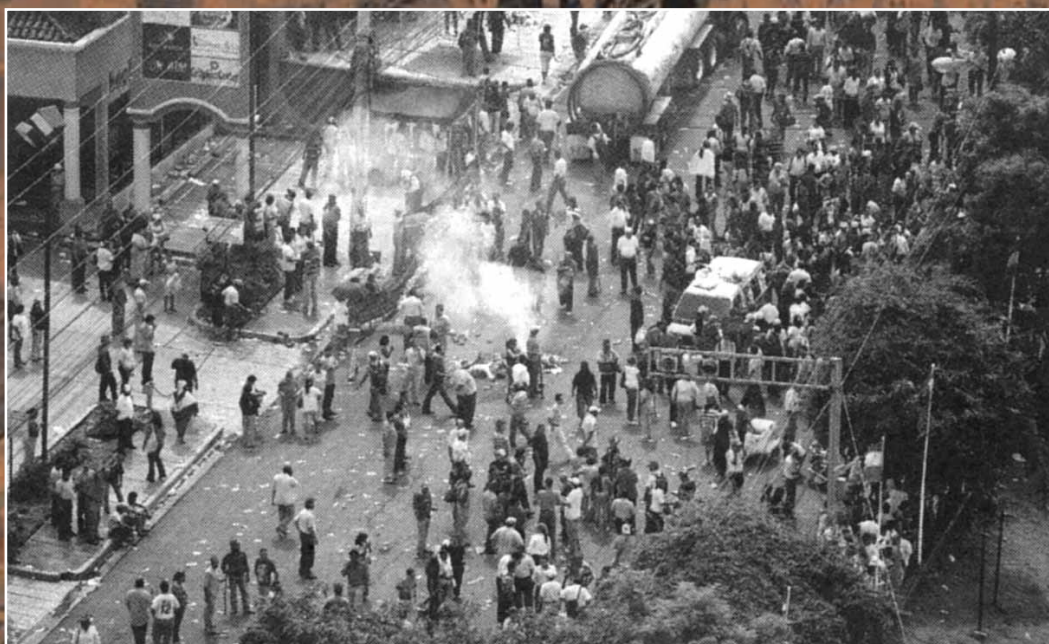
Μικρά δωράκια, όπως παιχνίδια ή σχολικά είδη, και γράμματα, με τα οποία θα εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας —η Επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφραση— είναι αρκετά για να δώσουν στο μικρό Παλαιστίνιο τη ζεστασιά και την ελπίδα που χρειάζεται.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή απευθύνεται σε άτομα, οικογένειες, σχολεία, σωματεία, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, επιστημονικούς και άλλους φορείς.

Σε όσους από εσάς δεχθείτε να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα αυτό θα δοθεί ένας φάκελος με πληροφορίες για το παιδί που θα «υιοθετήσετε» και την οικογένειά του.



ΟΝΔΟΥΡΑ



ΟΧΙ

ΑΛΛΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΑ

ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ